

بهروز مروتی

مدیر کمپین معلولان:

بسیاری از مراکز برای پایین آوردن خرج مراکز، مواد غذایی بی کیفیت تهیه می کنند و این اشکال وجود دارد که حوزه‌های اجتماعی با این سطح از حساسیت را به بخش خصوصی می‌سپارند و بخش خصوصی هم دنبال سود و منافع اند و سود را باید از خانواده‌ها دریافت کنند یا از تغذیه و بهداشت بچه‌هایی که در مراکز هستند، بزنند

چه زمانی قرار بود مورد این تعرض قرار بگیرد و کسی هم نیست که مسئولیت این اتفاق را قبول کند.» او می‌گوید تاکنون هیچ کدام از رؤسای بهزیستی درباره این موارد اظهار تاسف نکرده و این اتفاقات را محکوم نکرדند. «بچه‌هایی که والدین دارند، صدایشان در نمی‌آید، چه رسد به آنها که سرپرستی هم ندارند و هر بلایی بخواهند سر آنها می‌آورند.» این جمله را بهروز مروتی، مدیر کمپین معلولان می‌گوید: «جامعه، افراد معلول را نمی‌پذیرد. آنها از جامعه طرد شده‌اند و جایگاهی در جامعه ندارند. در یک مرکز، دور از جامعه نگهداری و کاملاً انزوله می‌شوند. مسائل و مشکلاتی که آنها از نظر روحی و روانی متحمل می‌شوند چندین برابر یک فرد عادی است.» یک فرد عادی بدون معلولیت که مورد تجاوز قرار می‌گیرد، به پزشک و درمانگر مراجعه می‌کند و درمان مستمر دریافت می‌کند، اما برخی از همین افراد هم روایت می‌کنند که درد تعرض و تجاوز را سال‌های طولانی تحمل کردند و رنجی که به‌دلیل تجاوز به آنها تحمیل شده با آنها مانده و درمان‌ها رویشان جواب نداده است: «این روان فردی است که در جامعه حضور دارد. فردی که از جامعه جدا نگه داشته‌شده، صبرابر یک فرد عادی، رنج تحمل می‌کند و نمی‌تواند آن را به کسی بروز دهد.» او بر این باور است که راهکار برطرف‌کردن آزارهای جنسی و ضرب‌وشتم‌هایی که در مراکز زیر نظر بهزیستی انجام می‌شود این است که مانند انجمن اولیا و مربیانی که در مدارس وجود دارد، جمع منتخبی از خانواده‌هایی که فردی در مراکز دارند انتخاب شوند و بتوانند به‌صورت آنلاین آنچه را در مرکز رخ می‌دهد، ببینند: «خانواده‌ها باید این دسترسی آنلاین را داشته باشند و اگر نمی‌توانند به همه دسترسی دهند، حداقل به نمایندگان خانواده‌ها دسترسی بدون هیچ شرط و شرطی بدهند و آنها بتوانند هر زمان که خواستند به مرکز سر بزنند و شرایط بچه‌ها را بررسی کنند.» راهکار دیگر، آ آرشو فیلم‌های دوربین‌های مدار بسته مراکز در بهزیستی است: «فیلم دوربین‌های مدار بسته این مراکز در جایی مانند بهزیستی باید آرشو شود و اگر بخواهند این کار را بهتر، دقیق‌تر و بازآرنده‌تر پیش ببرند، باید بازرسی از مراکز را به سازمان بازرسی کل کشور که ذی‌نفع نیست و خارج از بهزیستی است، بسپارند که نظارت‌ها دقیق‌تر شود.»
امسله دیگر، رسیدگی به معلولان از نظر غذایی و بهداشتی است: «بسیاری از مراکز به‌جای استفاده از پوشک از کهنه برای آنها استفاده می‌کنند و این باعث می‌شود که از نظر بهداشتی در وضعیت بسیار بدی قرار بگیرند. آنها برای پایین آوردن خرج مراکز، مواد غذایی بی کیفیت تهیه می‌کنند و این اشکال وجود دارد که حوزه‌های اجتماعی با این سطح از حساسیت را به بخش خصوصی می‌سپارند و بخش خصوصی هم دنبال سود و منافع اند و سود را باید از خانواده‌ها دریافت کنند یا از تغذیه و بهداشت بچه‌هایی که در مراکز هستند، بزنند.»

▼ قانون‌هایی که اجرا نمی‌شود

آنچه در سایه آمار و اخبار نادیده گرفته می‌شود، بار سنگین روانی در کودکانی است که مورد خشونت جنسی قرار می‌گیرند. آنها تا پایان عمر آن را با خود حمل خواهند کرد. متخصصان روانشناسی کودک هشدار می‌دهند که چنین حوادثی می‌تواند به بروز اختلال‌های روانی متعددی در آنها منجر شود. منصوره شاه‌نظری، عضو شورای هماهنگی واحد خودمراقبتی جنسی انجمن حمایت از حقوق کودکان دراین باره به «هم‌میهن» می‌گوید: «اولین اختلال، اختلال استرس پس از سانحه است که منجر به کابوس‌های شبانه مکرر و احساس ترس دائمی می‌شود و می‌تواند سال‌ها زندگی کودکانی مانند درسا را تحت‌تاثیر قرار دهد. مسئله بعدی، مشکلات هویتی و عزت نفس است. احساس شرم و گناه ناشی از این واقعه می‌تواند این باور سمی را در او ایجاد کند که «بدو وی ارزش» است. این موضوع بر شکل‌گیری شخصیت سالم آنها در نوجوانی و بزرگسالی سایه می‌افکند.» اختلال روابط بین‌فردی هم در این موارد قابل شناسایی می‌شود: «اعتماد، بنیاد هر رابطه سالمی است اما این کودکان در آینده با چالش‌های عمیقی در اعتمادبه‌دیگران به‌ویژه بزرگسالان و برقراری روابط صمیمانه روبه‌رو خواهند شد.»
مسئله بعدی، بروز مشکلات تحصیلی و رفتاری در آنهاست: «گашش تمرکز اضطراب و افسردگی می‌تواند منجر به افت تحصیلی و بروز رفتارهای پر خاشگرانه یا انزواطلبی شود.» به گفته او، آسیب‌های جنسی می‌تواند در بزرگسالی به‌شکل ترس از صمیمیت، بی‌میلی جنسی یا به‌شکل رفتارهای پر خطر خود را نشان دهد: «بدون مداخله فوری و تخصصی، این عوارض می‌تواند مسیر زندگی این کودکان را به‌سمتی سوق دهد که با افسردگی مزمن، اضطراب و حتی افکار خودآزاری و خودکشی همراه باشد.»

در قانون حمایت از اطفال و نوجوانان به وظایفی که نهادهای قانونی در قبال اطفال و کودکان دارند، اشاره مستقیم شده است. در فصل دوم ماده ۴، به وظایف دفتر حمایت از اطفال و نوجوانان قوه‌قضائیه برای ایجاد همکاری با سایر نهاده‌ا اشاره مستقیم شده و نوشته شده است: «دفتر حمایت از اطفال و قوه‌قضائیه به‌منظور ایجاد زمینه‌های همکاری با سایر نهاده‌ا، تهیه گزارش‌های موردی یا ادواری، انجام مطالعات و تحقیقات آامری و اطلاعاتی، پایش و ارزیابی فعالیت‌های دفاتر استانی و شهرستانی درخصوص اجرای این قانون در قوه‌قضائیه تشکیل می‌شود. واحدی از این دفتر در حوزه قضایی هر استان و تحت‌نظر رئیس کل آن حوزه تشکیل و مستقر می‌شود.» در ماده ۹ همین قانون آمده است: «آزار جنسی ناشی از بی‌توجهی و سهل‌انگاری شدید و مستمر حسب مورد به یکی از مجازات‌ها درجه ۸ قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.» در فصل سوم که مربوط به جرائم و مجازات‌هاست در بخش تبصره ماده یک شماره دو نوشته شده که آزارهای جنسی تماسی، مشمول مجازات حبس درجه ۶ قانون مجازات اسلامی است. شاه‌نظری می‌گوید، در قبال چنین فجایعی سیستم‌های حاکمیتی نمی‌توانند تنها به ابزار قانون بسنده کنند و مسئولیت آنان بر چند محور اساسی تعریف می‌شود: «اولین گام، پیگرد قانونی فوری و شدید مجرم یا مجرمان با بالاترین درجه مجازات که در قانون پیش‌بینی شده است. آنها باید محیطی امن و مطمئن برای شهادت کودک بدون نیاز به حضور اود در دادگاه و مواجهه

با متهم ایجاد کنند و تضمین دهند که فرآیند دادگاه به‌خودی‌خود به عواملی برای آسیب‌رسانی به کودک تبدیل نشود.» همچنین انتقال فوری کودک به محیطی کاملاً امن مانند خانواده تحت‌نظارت دقیق یا مرکزی با پرسنل متخصص و آموزش دیده، باید در دومین گام انجام شود: «تامین فوری و رایگان خدمات روان‌درمانی تخصصی (مانند بازی‌درمانی و درمان شناختی – رفتاری متمرکز بر تروما) برای کودک و پیگیری مستمر روند بهبودی ضروری است. باید خدمات مددکاری اجتماعی فعال، برای پیگیری تمام ابعاد زندگی کودک و اطمینان از تداوم روند بهبودی را به او ارائه دهند.» سازمان بهزیستی با بررسی داخلی دقیق برای شناسایی خلأهای امنیتی و مسئولیت‌پذیری در قبال این حادثه و پیشگیری از تکرار آن می‌تواند عملکردی متفاوت را رقم بزند: «آموزش‌های پیشگیری از سوءاستفاده جنسی برای کودکان در محیط‌های آموزشی و مراکز بهزیستی، با روش‌های استاندارد و کودک‌پسند باید الزامی شود. همچنین باید سازوکارهای نظارتی مستقل و قدرتمند بر مراکز نگهداری از کودکان ایجاد شود.»

او بر این باور است که سکوت در این مسیر به‌معنای همدستی در نابودی یک زندگی است که تازه آغاز شده است: «کودکان، نمادی از آسیب‌پذیری قشر جامعه در برابر شرارت هستند. آینده این کودک دیگر تنها یک سرنوشت شخصی نیست، بلکه آزمون‌ی برای وجدان جمعی و کارآمدی نهادهای ماست و به‌بودی و نیازمند عزم ملی، بودجه کافی و همکاری بین‌دستگاهی است. باید بدانیم که نجات این کودکان از آسیب روانی، تنها با حمایت‌های مقطعی ممکن نیست؛ بلکه نیازمند یک تعهد بلندمدت برای بازسازی اعتماد و بازیابی حق از دست‌رفته کودکی آنهاست.»

▼ نظارت‌های صوری و تکلیفی

کار با کودکان دارای نیازهای ویژه نیازمند ثبات هیجانی، سلامت روانی و انگیزه انسانی است. سمیه امیدی، مسئول واحد مددکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان دراین باره به «هم‌میهن» می‌گوید: «متأسفانه در نظام فعلی صدور مجوز، به این جنبه کمتر توجه می‌شود. ضروری است که پیش از صدور مجوز فعالیت برای افراد یا مدیران مراکز، چند مرحله ارزیابی روان شناختی، مصاحبه تخصصی و بررسی انگیزه‌ها انجام شود. این سنجش‌ها باید به صورت ادواری و تحت نظارت نهادهای تخصصی صورت گیرد تا افرادی که از نظر روحی، هیجانی یا اخلاقی صلاحیت لازم را ندارند، وارد این حوزه

دوشنبه ۵ آبان ۱۴۰۴

سال چهارم • شماره ۹۱۶

www.hammihanonline.ir

۱۳

مهیمن

حساس نشوند.» به گفته او در بررسی‌های میدانی و گزارش‌های دریافتی از مراکز نگهداری، یکی از مهم‌ترین عوامل بروز آسیب‌نسبت به کودکان دارای معلولیت ذهنی، نبود آموزش‌های تخصصی و استاندارد برای کارکنان است: «در بررسی‌های میدانی و گزارش‌های دریافتی از مراکز نگهداری، یکی از مهم‌ترین عوامل بروز آسیب نسبت به کودکان دارای معلولیت ذهنی، نبود آموزش‌های تخصصی و استاندارد برای کارکنان است.» ازسوی دیگر، به‌دلیل محدودیت منابع مالی، مراکز نیمه‌خصوصی توانبخشی ناچارند که نیروهایی را با کمترین دستمزد به کار گیرند: «این موضوع به‌طور مستقیم بر کیفیت مراقبت و سلامت روانی محیط، تأثیر منفی دارد.»

امیدی با اشاره به پروتکل‌های بهزیستی برای جذب افراد می‌گوید: «اگرچه سازمان بهزیستی دستورالعمل‌ها و پروتکل‌های مشخصی برای جذب و ارزیابی نیروها دارد، اما در عمل، نظارت دقیق بر اجرای آن‌ها انجام نمی‌شود. وجود روابط غیررسمی، ملاحظات اداری و ضعف در ارزیابی‌های میدانی سبب‌شده است که کیفیت پایش و بازبینی عملکرد مراکز پایین باشد.» او بر این باور است که در بسیاری از موارد، نظارت‌ها صوری و تکلیفی اند و شاخص‌های تخصصی مانند گفت‌وگو با والدین، مشاهده تعامل کارکنان با کودکان و حضور ناظر متخصص در ارزیابی‌های روانی رعایت نمی‌شود: «یکی از دیگر خلأهای اساسی در نظام مراقبتی کشور، فقدان دوره‌های حمایتی و بازآموزی برای نیروهای شاغل در مراکز نگهداری است. کارکنان در تماس روزانه با کودکانی قرار دارند که نیازهای پیچیده و گاه رفتارهای دشوار دارند و این موضوع می‌تواند منجر به فرسودگی شغلی، بی‌انگیزگی و حتی پرخاشگری پنهان در آنان شود.»
اوپیشهادمی‌کند سازمان بهزیستی و نهادهای مرتبط، برنامه‌های آموزشی منظم در حوزه‌هایی چون خودمراقبتی، مدیریت استرس، تنظیم هیجان و انگیزه‌سازی در کار مددکاری طراحی و اجرا کنند: «این اقدام نه‌تنها کیفیت خدمات را افزایش می‌دهد، بلکه از فرسودگی و آسیب ثانویه در نیروهای انسانی نیز پیشگیری می‌کند.» به گفته او نظارت بر مراکز نگهداری باید از حالت اداری و صوری خارج شود و با مشارکت تیم‌های چندرشته‌ای و مستقل انجام گیرد: «حضور مددکار اجتماعی، روانشناس، کاردرمانگر و ناظر مستقل حقوق کودک در فرآیندهای بازرسی، می‌تواند کیفیت ارزیابی‌ها را به‌طور چشمگیری افزایش دهد.»
امیدی، نظارت‌های تخصصی مستمر، هدفمند و همراه با بازخورد اصلاحی را راهی برای جلوگیری از تکرار خطاهای داندد.

م الف: ۱۴۸۹۲

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور- حوزه ثبت ملک کن تهران

آگهی صورت مجلس عدم قابلیت افراز پلاک ثبتی ۱۰۳ فرعی از ۱۲۳ اصلی واقع در بخش ۱۱ ثبت تهران

جهت اطلاع ورثه مرحوم صابرتارانی و سایر مالکین مشاعی پلاک مذکور خانم عفت بهرامی ارض اقدس، احدی از مالکین مشاعی پلاک ۱۰۳ فرعی از ۱۲۳ اصلی واقع در بخش ۱۱ تهران طی درخواست وارده به شماره ۱۰۳۳۰۵۳۳۵۲ مورخ ۱۴۰۴/۲/۹ تقاضای افراز قدرالسهم ملکی خود از پلاک مرقوم را از اداره ثبت اسناد و املاک منطقه کن نموده و اعلام داشته از محل سکونت و نشانی سایر مالکین مشاعی اطلاعی ندارد و نامبردگان را مجهول‌المکان اعلام نموده‌اند. لذا در اجرای ماده ۳ آیین‌نامه قانون افراز و فروش املاک مشاعی و ماده ۱۷ آیین‌نامه اجرای مفاد اسناد رسمی بدینوسیله اعلام می‌گردد که پس از رسیدگی به درخواست متقاضی صورتمجلس عدم قابلیت افراز پلاک ثبتی مذکور به شماره ۱۴۰۴۸۵۶۰۵۳۳۰۵۹۹۰۱ مورخ ۱۴۰۴/۲/۲۶ صادر گردیده لذا صورتمجلس جهت اطلاع نامبردگان و یا هر شخصی که به هر نحو خود را نسبت به ملک مرقوم ذیحق می‌داند آگهی می‌گردد تا در صورت اعتراض ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ آگهی به مراجع ذیصلاح قضایی مراجعه و اعتراض خود را تسلیم نمایند.

علی زارعی - کفیل واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کن تهران

آگهی فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله‌ای	
نوبت اول	
شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، منطقه تهران در صورت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تأمین نماید.	
نشانی: تهران، خیابان کارگر شمالی، بالاتر از خیابان جلال آل احمد، بین کوچه یازدهم و دوازدهم، پلاک ۱۹۳، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، منطقه تهران، کد پستی ۱۴۳۹۳۳۳۱۱	
شماره فراخوان در سامانه ستاد	۲۰۴۰۹۴۱۶۰۵۵۰۵۲۲
موضوع مناقصه	واگذاری حجمی زمانی اداره امور انبار نفت شمال‌شرق
مبلغ برآورد	۵۳۹,۷۸۰,۲۶۱,۸۴۰ ریال بر مبنای قانون قانون کار
مبلغ تضمین	۱۶۸,۹۱۳,۰۹۲ ریال
نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار	تضامین قابل قبول طبق آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی مصوب ۹۴/۰۹/۲۲ (در صورت واریز نقدی رسید وجه امور مالی منطقه در پاکت الف ارائه گردد.) * (تضامین ارائه شده توسط بانک گردشگری، پاسارگاد و سپه و کارگزاران آنها، و ارائه هر گونه چک قابل قبول نمی‌باشد.)
تاریخ انتشار در سامانه ستاد	ساعت ۱۶:۰۵ روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۵
مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد	تا ساعت ۱۹:۰۵ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۱
تاریخ بازدید	رأس ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۲
تاریخ جلسه توجیهی	رأس ساعت ۱۰ صبح روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۳
مهلت زمانی ارسال پیشنهاد در سامانه ستاد	تا ساعت ۱۷:۰۵ روز پنج شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۲
شرایط متقاضیان	رعایت و بارگذاری کلیه مفاد مندرج در متن شرایط عمومی و برگشماری در اسناد مناقصه منتشر شده در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت الزامی می‌باشد.
تاریخ گشایش پاکات ارزیابی کیفی	از ساعت ۹ صبح روز شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۴
تاریخ گشایش پاکات الف، ب و ج	از ساعت ۹ صبح روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۰۲
تاریخ اعتبار پیشنهادات	سه ماه بعد از بازگشایی پاکات نرخ.

► بدیهی است کلیه فرآیندهای برگزاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی www.setadiran.ir انجام می‌پذیرد و به پیشنهادهای خارج از سامانه هیچ‌گونه ترتیب‌انری داده نخواهد شد و مناقصه‌گران بایستی نسبت به ثبت نام در سامانه ستاد و دریافت گواهی‌امضای الکترونیکی اقدام نمایند.

► اطلاعات تماس سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۱۴۵۶ دفتر ثبت نام: ۰۲۱-۸۹۶۹۷۳۷ و فاکس ۰۲۱-۸۹۵۵۹۵۳

روابط عمومی منطقه تهران

بازتاب

پاسخ به گزارش «رویافروشی به دولت»

وزارت آموزش‌وپرورش در پاسخ به مطلب «رویافروشی به دولت در قالب عدالت آموزشی / در ایران ۱۰۲ هزار واحد کلاس درسی کم است» مندرج در روزنامه هم‌میهن به تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۹ جوابیه‌ای ارسال کرده است که در ادامه می‌آید: در ابتدا لازم است تاکید شود، ماموریت سازمان نوسازی مدارس کشور، احداث و تجهیز فضاهای مناسب، ایمن و استاندارد آموزشی است تا بتوان عدالت آموزشی را در کشور تحقق بخشید. با این وجود، برخی ادعاها و ابهامات مطرح‌شده در آن گزارش، نیازمند تبیین می‌باشد که درخصوص گزارش مذکور در ادامه توضیح داده می‌شود: در گزارش آمده است که ۲۴۰۰ پروژه آموزشی هم‌زمان با آغاز سال تحصیلی به بهره‌برداری رسیده است. لازم است روشن شود که پروژه در ادبیات سازمان ممکن است شامل چند مقوله متفاوت باشد:

► **احداث کامل یک فضای آموزشی، تربیتی یا ورزشی** ► **الحاق یا توسعه واحدهای آموزشی (افزودن کلاس به مدرسه موجود)** ► **تخریب و بازسازی، یا مقاوم‌سازی ساختمان‌های آموزشی موجود**

بنابراین مقایسه مستقیم تعداد پروژه با تعداد کلاس جدید (به‌صورت خالص) ممکن است منجر به برداشت نادرست شود. همچنین عبارت «۱۲ هزار کلاس درس آماده بهره‌برداری» که در گزارش ذکر شده است، شامل کلاس‌هایی است که در پروژه‌های مختلف اعم از الحاق، بازسازی و توسعه بوده‌اند، نه‌صرفاً کلاس‌های کاملاً جدیدی که برابر با کمبود در گزارش ادعا شده است که کمبود کلاس در کشور بالغ بر ۱۰۲ هزار واحد است. این عدد مبتنی بر محاسباتی است که نویسنده گزارش ارائه داده و از یک روش محاسبه سفارشی (تفکیک تعداد دانش‌آموزان به تعداد کلاس‌ها بر عدد ۲۲ به‌عنوان تراکم هدف) بهره برده است.

در مقابل، سازمان نوسازی مدارس از معیار متعارف سرانه مترمربع به‌ازای هر دانش‌آموز و استانداردهای طراحی فضاهای آموزشی بهره می‌برد که برگرفته از تعاریف سند تحول بنیادین و سند زیر نظام تأمین فضا، تجهیزات و فناوری است. بنابراین مقایسه‌ای بین دو روش با پیش‌فرض‌های متفاوت نمی‌تواند دقیق و منصفانه باشد.

یکی از نگرانی‌های گزارش این است که آیا پروژه‌های جدید به مناطقی تخصیص یافته‌اند که بیشترین نیاز را دارند یا خیر؟ دراین‌باره باید تاکید کنیم: توزیع پروژه‌ها براساس شاخص‌هایی مانند سرانه پایین فضای آموزشی، تراکم بالای جمعیت دانش‌آموزی، وضعیت فضاهای موجود و اولویت‌های آموزشی انجام می‌گیرد.

برخی پروژه‌ها در شهرهای بزرگ و پر جمعیت، برخی در مناطق روستایی و محروم و برخی در قالب بازسازی و نوسازی بناهای فرسوده اجرا شده‌اند.

در گزارش آمده است که «۶۰ هزار گروه مردمی مشارکت کردند» اما توضیحی درباره میزان یا نوع مشارکت ارائه نشده است. در پاسخ باید گفت: مشارکت خیرین و مردم در قالب کمک‌های مادی و معنوی، تجهیز، تأمین امکانات جانبی، پیگیری پروژه و حتی انجام برخی فرآیندهای اجرایی پروژه، نه‌صرفاً مشارکت فیزیکی.

رقمی که برای مشارکت خیرین ذکر شده تعهدات داوطلبانه است، طبیعتاً ارقام نهایی تخصیص یافته قابل بررسی و تأیید در اسناد مالی مجامع خیرین مدرسه‌ساز و سازمان است. سازمان نوسازی مدارس مسلط بر مقررات ملی ساختمان، ضوابط آیین‌نامه‌های زلزله و ساخت استاندارد است و تمام پروژه‌های جدید و بازسازی باید مطابق این مقررات اجرا شوند. در پروژه‌های بازسازی و مقاوم‌سازی، مطالعات فنی، ارزیابی سازه و رعایت استانداردهای ایمنی، پایه هستند. در پایان، سازمان نوسازی مدارس تاکید می‌کند که «اگر ادعاهای مطرح‌شده در گزارش بر مبنای مستندات قابل استناد هستند، در خواست می‌کنیم، روزنامه محترم «هم‌میهن» مستندات و محاسبات مبنایی را منتشر کند تا امکان بررسی علمی و تحلیل عمومی فراهم شود. سازمان همواره در چارچوب تعامل رسانه‌ای، شفافیت کامل و رعایت می‌کند تا اعتماد عمومی تقویت شود و مسیر اصلاحات و آسیب‌شناسی چراغ هدایت ادامه مسیر شود.